

5te Kapitel.

Om Rømning og andre Handlinger, der gaa ud paa Unddragelse fra Krigstjenesten.

§ 81.

Den, som i den Hensigt ganske at unddrage sig fra den ham paahvilende Militærtjeneste eller fra Tjeneste under et vist Tøgt undviger, skjuler sig eller iøvrigt udebliver, gjør sig skyldig i Rømning. Dog skal den, der unddrager sig fra Tjeneste paa et vist Tøgt, men ikke fra anden ham paahvilende Tjeneste i den Tid, Tøgtet varer, ikke behandles som Rømningsmand.

§ 82.

Denne Forbrydelse begaas blandt Andet ogsaa:

- 1) naar udfrevne Børnepligtige, der ere hjemsendte eller have Orlov, i den i forrige Paragraf anførte Hensigt undlade igjen at indfinde sig til den bestemte Tid;
- 2) naar Nogen, som er bleven befriet af Krigsfangenskab, uden at dog hans Tjenestepligt er ophørt, eller som ved Tilfælde er kommen bort fra den Afdeling, hvortil han hører, undlader, og det i den Hensigt, som er nævnt i § 81, at melde sig igjen til Tjeneste ved Krigsmagten;
- 3) naar Nogen undviger fra Arrest, hvori han holdes til Straf eller Baretægt, om Hensigten endog nærmest maatte være at unddrage sig Straf; dog anvendes ikke Rømningsstraf, hvis han allerede er dømt til en Straf, som medfører hans Afgang fra Krigsmagten, medmindre han løber over til Fjenden.

§ 83.

Hensigt at unddrage sig Militærtjenesten formodes:

- 1) naar Nogen uden Tilladelse bortffjerner sig fra det til Ophold bestemte Sted og ikke igjen indfinder sig i Fredstid inden 3 Dage og i Krigstid inden 24 Timer;
- 2) naar Nogen efter meddelt Orlov udebliver over 8 Dage efter den til Møde bestemte Tid, uden at Underretning gives om Forsald;
- 3) naar Nogen, efter at være fra Krigsskib paa Tøgt sendt i Land, enten ifølge Befaling eller med Orlov, ikke igjen indfinder sig ombord til bestemt Tid, men bliver agterudseilet.

Med Hensyn til alle Personer, der henhøre til nogen Del af Krigsmagten, som er i Fjendens Nærhed, formodes Hensigt at rømme, naar de uden tjenstlig Foranledning findes udenfor de yderste Poster imod Fjenden eller den af den Høistbefalende bestemte Grændselinie, her udenfor de yderste Værker af en beleiret Fæstning.

Saadan Formodning, som ovenfor er omtalt, gælder som fuldstændigt Bevis, saalænge den ikke er svækket ved tilbeiebragte Dørløsninger.

§ 84.

I Fredstid skal Straffen for Rømning være første Gang Fængsel, dog ikke under simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 5 Dage, anden Gang Fængsel i anden Grad og, naar Forbrydelsen atter gjentages, Strafarbejde i indtil 4 Aar.